

Schilderij

Guus Meeuwis

Er is dit jaar een hele hoop gebeurd
iets en iemand hebben stukjes van m'n leven ingekleurd
Het leven is soms net een schilderij
als voorbeeld geldt het schilderij van mij

Ik weet niet wie de allereerste schets maakt
Je ouders, het toeval of het lot
of Hij, want zijn ouders hadden een ezel
met andere woorden; de rechterhand van God
Maar je ouders zijn de eerste die gaan schilderen
Voorzichtig rood en later geel en groen
omdat, als je leerling bent geworden
tot hun spijt steeds meer zelf wilt gaan doen

Het leven is soms net een schilderij
de tijd verstrijkt er steeds een kleurtje bij

En dan gaan zich er anderen mee bemoeien
Je vrienden, ze mengen in 't café
Van alles door elkaar het is een zootje
maar de mooiste neem je heel je leven mee
En de vrouwen die hun streken achterlieten
veel te veel en veel te blauw ook bovendien
Ze zijn nu lucht, maar dat was ooit wel anders
Een zee van tranen en geen horizon te zien

Het leven is soms net een schilderij
de tijd verstrijkt er steeds een kleurtje bij

Dan kom jij en je geeft me perspectief
en 't allerdiepste komt bij mij naar boven
Nog nooit had ik een vrouw zo lief
Met jou erbij begon ik te geloven
dat het ooit nog wat kon worden
met dat schilderij van mij
want nog steeds als je mij nog even aanraakt
krijg ik een warme kleur erbij

En als ik later sterf
en er ontbreekt hier en daar wat verf
maak me dan niet zwart
geef me een plaatsje
in de kamer van je hart